

عنوان مقاله:

برهان صد یقین به روایت حکیم صهبا و جایگاه آن در حکمت متعالیه صدرایی

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 10، شماره 38 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

حامد ناجی اصفهانی - استادیار فلسفه دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

در پی تدوین آموزه برهان صدیقین و نگرش به ساحت واجبالوجود از رهگذر وجود صرف که اولینبار توسط ابن سینا پیریزی شد (شیرازی، 1378، ج6، ص27)، حکمای بزرگی بدین مهم پرداختند و تقریرهای گوناگونی از آن عرضه داشتند. بزرگ حکیم جهان اسلام، صدر الدین محمد شیرازی با وصول به اصل اصالت وجود و جعل وجود به تقریری نو از آن دست یازید. تقریر وی که بر بنیاد وحدت تشکیکی وجود بنا نهاده شده بود، بعدا توسط شارحانش از حوزه وحدت تشکیکی به وحدت شخصی توسعه یافت و قراینتهای بدیعی از آن عرضه شد. عارف حکیم آقا محمدرضا قمشهای از زمره این حکما است که با بهره‌وری از مبانی عرفانی ابن عربی و شارحانش به قرابتی نو دست یافته است، نوشتار حاضر کوششی جهت بازنمایی دقیق فلسفی این تقریر است و در پی تقریر آن در صدد است که به وجوه خلل آن بر بنیاد دستگاه تشکیکی حکمت صدرایی اشاره کند.

کلمات کلیدی:

وجود، اشتراک وجود، وحدت تشکیکی، وحدت شخصی، برهان صدیقین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/603032>

